

מראה חדש במגרש

כמו בכל שבת, המה אף השבת מגרש הכדורגל של קבוצת בנייהוזה בשכונת התקווה ממאות צופים נלהבים. הם באו לראות את קבוצתם משחקת נגד היריבה הנצחית מכרם התימנים, קבוצת שמשון. איש מבין הצופים המושבעים לא חשש ל' תוצאות. העליה לליגה הלאומית היתה מוב' שחת, וכל תוצאה של המשחק האחרון עם שמשון לא יכולה היתה לשנות מאמה.

אולם בעוד הסדרנים מוכרים כרטיסי' כניסה תמורת לירה אחת, פשטה שמועה כי אנשי שמשון לא יופיעו, יפגעו בכך. בכנסות הכספיות של הקבוצה היריבה. בצרף הרעוע המשמש כחור הלבשה, כינס מאמן בנייהוזה, דוד סולמי (34), את חניכיו, הודיע כי באם לא יופיעו השמשונים יקימו הם משחק בינם לבין עצמם, נוכחיה כי גם בהרכב כזה נוכל לשחק לא פחות טוב מאשר אתם. השמשונים לא הופיעו, הקהל הסתפק בהדגמה בתית קצרה.

חידושות בדקת חובבים. הצעירים שיסדו ב'1936 קבוצה משלהם, כינוה בני' יה זה. אז כמו היום סבלו ממחסור חמור בכסף, וארגו להקת חובבים שהופיעה בש' כונות. בכסף שהרוו חו קנו את החולצות הראשונות לשחקני הקבוצה. שנים רבות היו קבוצה אפרורה ובלתי ידועה, עד שעלו לפני שנה לליגה א'. עתה עומדים אנשי הקבוצה בפני פרק חדש בהייהם.

מי הם השחקנים האלמונים שהחזיקו מע' מד במשך שנים רבות מבלי שהתפתו לת' נאים שהציעו להם קבוצות נכבדות אחרות?

● בשער ניצב סוחר-הבדים מרדכי עבוד (24), המכונה מרקו. 10 שנים הוא משחק בבנייהוזה ומתוכן שמונה שנים בקבוצה הראשונה. לשער הוכנס מרקו, בשעה שעבר על הקבוצה משבר והיה הכרח לערוך מספר חילופים בהרכב.

החלוץ היתיד בליגה הלאומית שמרקו חושש קצת מפניו הוא בוחוס גיגיסיאן. יש לו בעיטות-פצצה מקרוב בלי רחמים.

● בשש נבחרות צבאיות שיחק אופהי העוגות, העולה ממרוקו, שלום אזולאי (23), לכני שבא לבנייהוזה. בעת המשחק נגד הפועל מתנהיהודה עמדה אשתו ללדת, הבי טיחה לו בת אם יעזור לנצחון. הוא עזר להבקעת שער הנצחון. אשתו ילדה בת.

● את המגן הנגרי, משיח בן-ציון, גילו כששיחק עם חבריו על המגרש של בני'

כדורגלנים גרונדמן וסינואני* לא קבוצה — משפחה

* מתחבקים נגד הפועל קרית-חיים, שהעלה את קבוצתם לליגה הלאומית.

(המשך מעמוד 12)

תחבולותיו הלא כשרות של שותפו, עזב את נחמיה, אולם השאיר בידו את רשיון הסוכנות. היה נראה כי עסקיו של נחמיה ישגשו עתה באין מפריע.

צרות לבת דוד. אולם סופו של הסוכן המצלח בא באופן בלתי צפוי. שרה לוי, תושבת ישוב עולים בפרודור ירושלים, שהגתה אף היא בידי נחמיה, גוללה לתור' מה את צרותיה בפני בת דודתה הירושל' מית. היא סיפרה זאת לאחיה, שוטר במש' טרת הבירה, שהעביר את התלונה הבלתי ישיירה למפקדו. משטרת ירושלים, שרק הייתה לעדות מאשימה נגד הסוכן הוריו, מיהרה לעצרו, פתחה נגדו תיק באשמת הוצאת כסף בטענות שוא.

דרכי אדם

צדקה מתחילה בבית

לזוג התיירים אתל וג'ורג' אקסלרד היתה בעיה. הנה עמדו לשוב לארצות-הברית, ובכיסם עוד נמצאו כ'500 דולאר. מה יעשו בכסף? הם התייעצו עם נהג המוניית שלהם, דניאל פורד. ביקרנו בבילינסון ובוודעת הפועל. חשבנו לתרום להם את הכסף, אבל ראינו שהם עשירים. אינם צריכים את ה'500 הדולאר. אולי יכול אתה להציע משהו?"

הנהג, שסבלות מלחמת העולם והחיים בסיביר הפכו אותו לאוהב-אנושות קיצוני, הבטיח למצוא מען ראוי לתרומה. השכם בבוקר החל לתור בין המוסדות הציבוריים החיים מכספי-צדקה, אך במשרדי אילנשיל והליגה למזחמה בשפחת לא הופיעו עדיין הפקידים. הוא נזכר בבית היתומים בתל-אביב. כעבור שעה קלה, היה זוג התיירים במסד גדושהסבל. הם התרשמו עד לך מעות, תרמו את הדולארים מתוך הרגשת סיפוק עמוקה.

בדרך חזרה למלון, נזכרו השניים כי פורד ביזבו כמה שעות יקרות של עבודה, מבלי לבוא על שכרו. הנהג '50 לירות', אמרו לו. אך הנהג לא רצה את הכסף. "עשיתי את זה רק כמצווה — ובעד מצוה אין מקבלים שכר", השיב. התיירים התעק' שו, ובלית-ברירה נכנע הנהג. הוא נטל את ה'50 הלירות, אמר תודה לתיירים — ומיהר חזרה אל בית-היתומים, לתרום את הכסף למסד הצדקה.

דרכי חיים

סיור אלים

שוטר המקוף, שנכנס באחד מערבי הי' שבוע שעבר לגן העירוני בראשון לציון, מצא על אחד הספסלים החשוכים, זוג צעיר במצב עדין. הוא הדליק את פנסו, ביקש מבני הזוג להילחט אליו בדרכו לתח' נת המשטרה. השנים — א. א. (22) וב. ב. (19), ניסו לשדל את המקופאי, ביקשו אותו "לא לעשות עניינים."

"אני ממשפחה מפורסמת בראשון. הורי לא ידברו אתי אם תהיינה לי צרות עם המשטרה, אבי לא יתן לי גרוש", אמר א. אולם שוטר המקוף לא ויתר, טען כי השניים עברו על החוק, ישלמו את המחיר המתאים.

ברגע האחרון, נאות שוטר המקוף להס' כים כי קיימת אפשרות שלא יפריע להם. הרמו הברוד: "ככה... אולי גם אני קצת עם הבחורה..."

א. קפץ על ההצעה, הסכים. אולם ב. לא הסכימה, הזכירה לחברה כי אינה ניתנת להשכרה. "כבודה של ב. ב. חשוב יותר מאשר כבודה של כל משפחת א. הכבודה", טענה בריתחה.

א. המשיך לשדלה, הציע לה "לעבור את הגיהנום הזה עשר דקות, לשכוח מכל הענין". המקוף היה הסרסבלנות, ראה כי אין סיכוי לסיום-המריבה ביניהם. יש לכם חמש דקות להחליט: או ש... או ש..."

כשעבר הזמן הקצוב, הודיע א. לשוטר הי' מקופי על הסכמתם, דרש "שלא יעבור את הגבול". השוטר התיישב ליד הנערה, ציחה על א. להתרחק.

"רגע, אבל מה שמך שוטר יקר שלי?" שאלה ב.

שוטר המקוף הוריד את שפמו המלאכותי, החזיר את תסרוקתו למצבה הרגיל, שינה את קולו, חיך ואמר: "שמי ג. א. אתו של א."

הוא צעיר ופיקח. מחפש תמורה מלאה לכספו ודואג לכך כי יקבלנה אל נכון.

מובן מאליד:

נלסון הוא מעשן!

תנאי!

כובס מהיר מלבין מזהיר

כמה

טייפ

מוצד טוב יותר בארזיה נוחה יותר

תוצרת: ד שנים וחומרים כימיים בע"מ, חיפה